

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 1-1609 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 4034
Datum van uitspraak 10 december 2021
Notitienummer griffie 2021/NT/158 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002447817-0001-0015-01-01-1

Not.nr. GE.G.64.L9.002098/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1910 (RRN

geboren te op
wonende te
- beklagde -

2. nr. 1911 (RRN

geboren te op
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A. Schending registratieplicht als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar en -makelaar

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke bepalingen of met een vergunning, afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met artikel 13, § 1 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, en artikel 6.1.3.1., eerste lid Besluit van 17 februari 2012 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen,

als inzamelaar, zijnde elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op beroepsmatige basis afvalstoffen verzamelt, inclusief de voorlopige sortering en de voorlopige opslag van afvalstoffen, en om deze daarna te vervoeren naar een afvalverwerkingsinstallatie, of als afvalstoffenhandelaar, zijnde elke onderneming die als verantwoordelijke optreedt bij het aankopen en vervolgens verkopen van afval, met inbegrip van handelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben, of als afvalstoffenmakelaar, zijnde elke onderneming die ten behoeve van anderen de verwijdering of de nuttige toepassing van afvalstoffen organiseert, met inbegrip van makelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben, en waarvan de afvalstoffen vanuit of binnen het Vlaamse Gewest worden getransporteerd, niet beschikt

te hebben over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of afvalstoffenmakelaar, **namelijk**:

door activiteiten als inzamelaar van afvalstoffen en als schroothandelaar te hebben uitgeoefend zonder de vereiste registratie;

(art. 16.6.3., § 1, eerste lid en 16.6.4. Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

1.
te _____ op 9 juli 2018 (OK 1)
door

2.
te _____ op 7 november 2018 (OK 3)
door

B. Opzettelijk achterlaten en beheren van afvalstoffen in strijd met het Materialendecreet

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten, afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan, **namelijk**:

door diverse afvalstoffen, zoals onder meer gescheurde documenten en huishoudelijk afval te hebben achtergelaten;

(art. 16.6.3., § 1, eerste lid en 16.6.4. Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te _____ op 20 februari 2018 (OK 2)
door

Vordering verbeurdverklaring vermogensvoordeel: art. 42 en 43bis Strafwetboek

er _____ evens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen verkregen door het plegen van het misdrijf sub A.1 voor een bedrag van 600 euro, elk voor de helft, hetzij elk 300 euro, zijnde

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de
beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening: ontvangen gelden voor de verkoop van de autowrakken, volgens de verklaring
van (stuk 16 OK 1) - 6 x 100 euro = 600 euro.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste
bij vonnis van 15 december 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

*Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 (zoals verbeterd), A.2 en B,
bewezen.*

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten
samen tot een **gevangenisstraf van 10 maanden** en een **geldboete van 8.000 euro**, zijnde
1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimien of een vervangende gevangenisstraf van 3
maanden.*

*Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **300 euro**, zijnde
de vermogensvoordelen.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de
slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro,
vermeerderd met 70 opdecimien tot 200 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de
juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in
strafzaken van 50 euro.*

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 (zoals verbeterd) en A.2, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 7 maanden** en een **geldboete van 4.000 euro**, zijnde 500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde **hoofdgevangenisstraf** en voor **1.600 euro**, zijnde 200 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

*Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **300 euro**, zijnde de vermogensvoordelen.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijksbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.*

Gerechtskosten

*Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 60,06 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 5 januari 2021 door de beklaagden en
- 5 januari 2021 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 5 januari 2021 door de advocaat van de beklaagden en
- 5 januari 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 22 oktober 2021 in het Nederlands:

- de beklaagden _____ en _____ in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 15 december 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden _____ en _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.1, A.2 en B en de straf. Zowel in de rubriek “Schuld” als in de rubriek “Andere” geven de beklaagden aan het evenmin eens te zijn met de beslissing van de eerste rechter tot verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen.

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3.1 De eerste rechter gaf de feiten die aan de telastlegging A.1 ten grondslag liggen weer als volgt:

“Feiten

Naar aanleiding van een opsporingsonderzoek te _____ ingevolge de diefstal van zink werd de eerste beklagde op 30 oktober 2018 verhoord. Een afschrift van dit verhoor werd aan het dossier gevoegd. In dit verhoor verklaarde de eerste beklagde samen met zijn vriendin, de tweede beklagde, op 9 juli 2018 in de _____ te _____ zes oude voertuigen te hebben opgehaald en

deze te hebben vervoerd. Hij bekende hiermee een inbreuk te hebben begaan. Hij verkocht de zes voertuigen voor 100 euro per stuk aan de _____ uit

Een afschrift van dit opsporingsonderzoek werd aan het dossier gevoegd. Hieruit blijkt dat _____ onder meer verklaarde dat de eerste beklagde op 20 juni 2018 twee auto's en op 21 juni 2018 vier auto's bij hem kwam ophalen. De beklagde deed zich hierbij voor als _____ (...). Hij noteerde de kentekenplaat van het voertuig waarmee deze persoon zich verplaatste. Hij overhandigde aan de politie een USB-stick met camerabeelden van zijn garage waarop te zien is dat de eerste beklagde deze auto's oplaadde op zijn vrachtwagen en de tweede beklagde daarbij aanwezig was.

De tweede beklagde verklaarde op 5 augustus 2019 op 9 juli 2018 bij deze feiten aanwezig te zijn geweest. Ze haalde samen met de eerste beklagde zes auto's op en ze vervoerden deze auto's met hun camionette naar hun woning. De bedoeling was om met deze wagens te gaan crossen, maar thuis stelden ze vast dat de wagens defect waren. Ze stelde dat de ophaling van deze wagens voor eigen gebruik was en niet om te verkopen of te verhandelen."

3.2 De eerste rechter verbeterde vervolgens de datum van de telastlegging A.1 en verklaarde de beide beklagden hieraan schuldig op grond van de volgende overwegingen:

"Bespreking

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op:

- de verklaring van _____ ;
- de camerabeelden waarop te zien is dat de beide beklagden samen deze autowrakken oplaadden op hun camionette en er vervolgens mee wegreden;
- de bekentenis van de eerste beklagde in zijn verhoor waaruit blijkt dat de door hem opgehaalde auto's niet meer bruikbaar waren, dat de eerste beklagde derhalve optrad als afvalhandelaar terwijl hij daarvoor niet geregistreerd is;

zijn de feiten onder de tenlastelegging A.1 bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklagde.

De rechtbank stelt vast dat het openbaar ministerie wat betreft de incriminatie datum zich steunt op de datum van het opstellen van het aanvankelijk proces-verbaal waarbij de verbalisant zijn ambtshalve vaststellingen omschreef (9 juli 2018).

De rechtbank is gebonden door de feiten zoals omschreven in de tenlastelegging in de dagvaarding en kan, om de aan de beklagden ten laste gelegde feiten nader in de tijd te situeren, zich baseren op de stukken waarnaar het openbaar ministerie in deze akte van aanhangigmaking uitdrukkelijk verwijst. Gezien het openbaar ministerie onder de tenlastelegging A.1 uitdrukkelijk verwijst naar OK 1 en gezien uit deze gevoegde strafinformatie, meer bepaald de verklaring van _____ en de camerabeelden, blijkt dat de door de beklagden gepleegde feiten plaatsvonden op 20 juni 2018 en 21 juni 2018 en de rechtbank derhalve gevat is om te oordelen over de feiten die plaatsvonden op deze data, dient de aan de eerste en de tweede beklagde ten laste gelegde datum te worden verbeterd naar de data 20 juni 2018 en 21 juni 2018.

De feiten onder de tenlastelegging A.1 zijn, gelet op hetgeen hoger gesteld, bewezen voor de data 20 juni 2018 en 21 juni 2018.”

Het hof treedt deze overwegingen bij, neemt ze over en maakt ze tot de zijne. De eerste rechter verbeterde de datum van de telastlegging A.1 terecht naar 20 juni 2018 en 21 juni 2018, nu de datum zoals oorspronkelijk voorzien voor deze telastlegging, een materiële vergissing is.

De bewering van de beklaagden dat ze de autowrakken aankochten met de bedoeling om ermee te gaan crossen, is ook volgens het hof volstrekt ongeloofwaardig. Hun bewering wordt tegengesproken door de derde foto op pagina 4 van het strafdossier (OK 1), waarop te zien is hoe twee autowrakken als schroot bovenop elkaar werden gestapeld in de laadbak van de camionette van de beklaagden. Als de auto's werkelijk nog moesten dienen om ermee te crossen en dus nog rijvaardig moesten zijn, zouden de beklaagden ze niet op die manier hebben gestapeld in de laadbak.

Bovendien blijkt uit de verklaring van [redacted] van 2 juli 2018, anders dan de eerste rechter vermeldde, dat [redacted] hem vertelde dat hij de auto's zou doorverkopen. [redacted] beloofde hem immers dat hij de vier autowrakken die hij op 21 juni 2018 kwam ophalen, eerst zou leveren aan een afnemer en pas daarna aan [redacted] zou betalen (p. 33 strafdossier, OK 1). Het hof ziet geen enkele reden om aan de geloofwaardigheid en waarachtigheid van de verklaring van [redacted] te twifelen. Bij verhoor op 30 oktober 2018 gaf [redacted] toe de autowrakken daadwerkelijk te hebben verkocht voor 100 euro per stuk aan "de [redacted] uit [redacted]" (p. 16 strafdossier, OK 1).

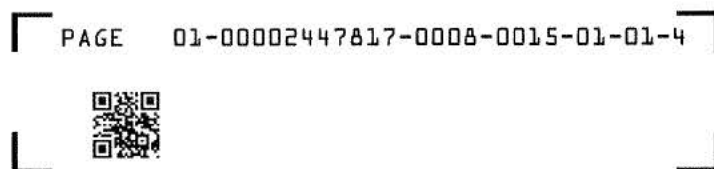
Daarbij komt nog dat [redacted] aan [redacted] een valse naam opgaf, ongetwijfeld met de bedoeling het illegaal karakter van zijn daden te verdoezelen en zijn eventuele opsporing te bemoeilijken.

Het argument van de beklaagden dat het slechts eenmalige feiten zijn en ze zeker geen afval inzamelden op beroepsmatige basis, wordt tegengesproken door het herhaald karakter van de feiten (zie ook de telastlegging A.2) en door de telefonische aangifte van 17 december 2019 van [redacted] zus van de beklaagde [redacted]. Zij liet de politie te [redacted] op die datum weten dat haar broer nog altijd schroot opsloeg en verhandelde (zie OK 5, aanvankelijk proces-verbaal [redacted]).

De beklaagden pleegden de feiten wetens en willens, dit is bewust en met kennis van zaken en zonder dat rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk worden gemaakt.

De telastlegging A.1 is voor het hof bewezen gebleven.

4.1 De eerste rechter vatte de feiten van de telastlegging A.2 samen als volgt:

“Feiten

Op 7 november 2018 stelde de politie vast dat de eerste beklagde op het terrein van [redacted] in de laadbak van zijn lichte vrachtauto oud ijzer aan het sorteren was. Hij was hierbij vergezeld door de tweede beklagde.

De politie stelde vast dat de vrachtwagen volledig met schroot en witgoed geladen was alsook met twee grote groene bakken die gevuld waren met ijzerafval. Hiervan werden foto's genomen en aan het strafdossier gevoegd. De vaststellers namen contact op met OVAM en vernamen dat de eerste beklagde niet over de vereiste erkenning beschikt.

Uit de verklaring van [redacted] de verantwoordelijke onderhoud bij onderneming [redacted] blijkt dat hij geen toestemming gaf aan de beklagden om oud ijzer bij hen af te halen.

De eerste beklagde verklaarde dat de tweede beklagde met de vrachtwagen reed en dat hij de toestemming van de verantwoordelijke van het bedrijf, de naam van het bedrijf kent hij niet, had om het afval op te laden. Hij stelde te goeder trouw te hebben gehandeld, de vaststellingen van de politie zouden gebaseerd zijn op een misverstand.

De tweede beklagde verklaarde als passagier aanwezig te zijn geweest. Op de weg naar Oostkamp, reden ze voorbij [redacted] en zagen ze metalen bakken liggen aan een fabriek. De eerste beklagde vroeg aan iemand van de fabriek of zij dit mochten meenemen en kreeg daarvoor de toestemming. Ze reden vervolgens met de bakken metaal naar de [redacted] en ontvingen daarvoor 300 euro.”

4.2 De eerste rechter verklaarde beide beklagden schuldig aan de telastlegging A.2, om de hierna volgende redenen:

“Bespreking

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op:

- de politionele vaststellingen dat de beklagden op 7 november 2018 afval vervoerden hetgeen activiteiten betreft waarbij de eerste beklagde optrad als afvalhandelaar en hij daarvoor niet geregistreerd was;*
- de verklaring van [redacted];*
- de verklaring van de eerste beklagde, waaruit blijkt dat de tweede beklagde de chauffeur was, hetgeen tevens te zien is op de camerabeelden;*

zijn de feiten onder de tenlastelegging A.2 bewezen in hoofde van de beide beklagden. (...)”

Het hof neemt ook deze overwegingen over en maakt ze tot de zijne. Uit de verklaring van [redacted] blijkt dat de beklagden geen toestemming hadden om het oud ijzer van de firma [redacted] mee te nemen. Hij meende dat het de handelaar was waarop ze doorgaans een beroep deden, die het afval op 7 november 2018 kwam ophalen. Hoe dan ook is het feit of de beklagden toestemming hadden om het afval op te halen, zonder relevantie. De beklagden verzamelden het afval waarvan sprake en verkochten het

vervolgens aan “ _____ ’, zonder over de vereiste registratie te beschikken.

Opnieuw wordt het argument van de beklaagden dat het slechts eenmalige feiten zijn en ze zeker geen afval inzamelden op beroepsmatige basis, tegengesproken door het herhaald karakter van de feiten (zie ook de telastlegging A.1) en door de telefonische aangifte van 17 december 2019 van _____ zus van de beklaagde

De telastlegging A.2 is eveneens bewezen gebleven.

5.1 De feiten van de telastlegging B werden door de eerste rechter in het bestreden vonnis weergegeven als volgt:

“Feiten

Op 20 februari 2018 ontving de politie vanwege de afdeling gemeentewerken een melding van sluikstort in het _____ te _____. Bij het afval werden heel wat in stukken gescheurde documenten aangetroffen op naam van de eerste en de tweede beklaagde. Hiervan werden foto’s aan het strafdossier gevoegd.

De eerste beklaagde verklaarde op 22 februari 2019 dat hij op 20 februari 2018 ter hoogte van de plaats van de feiten met zijn wagen heeft gereden. Hij denkt dat de zak met afval wellicht van zijn wagen is gevallen en zo in de gracht is terechtgekomen.”

5.2 Deze feiten zijn volgens de eerste rechter bewezen om de volgende redenen:

“Bespreking

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op de politionele vaststellingen en de foto’s zoals gevoegd in het strafdossier, oordeelt de rechtbank dat de feiten onder deze tenlastelegging bewezen zijn. De rechtbank hecht geen geloof aan de verklaring van de eerste beklaagde dat de zak met afval van zijn wagen is gevallen. Het afval betrof immers huishoudelijk afval hetwelk niet vervoerd dient te worden maar thuis opgehaald wordt door _____”

Het hof beaamt deze overwegingen en neemt ze over. Ten onrechte betwist in het grievenformulier dat de aangetroffen zak huishoudelijk afval bevatte. Het papier, karton, plastic en PMD zoals te zien op de foto’s op pagina 7 en volgende van kaft 2 van het strafdossier is wel degelijk huishoudelijk afval. Bovendien bestond het papierafval onder meer uit stuk gescheurde overschrijvingsformulieren op naam van _____ en een bevel tot dagvaarding van hen allebei. De zak bevatte dus zeker niet uitsluitend PMD-afval, wat nogmaals bevestigt dat het niet geloofwaardig is dat de zak afval van zijn wagen zou zijn gevallen, toen hij hem naar het containerpark vervoerde.

De beklagde pleegde de feiten wetens en willens, dit is bewust en met kennis van zaken en zonder dat rechtvaardiging, schuldontheking en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk worden gemaakt.

Hij is schuldig aan de telastlegging B.

6.1 De voor de beklagden bewezen verklaarde telastleggingen zijn voor elk van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof telkens voor elke beklagde slechts een straf toepast (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklagden moeten beseffen dat het inzamelen en vervoer van afval door de wetgever strikt gereguleerd wordt omwille van de ermee gepaard gaande risico's. Ze legden de door de wetgever voor deze activiteiten opgelegde regels naast zich neer, lieten na de vereiste registratie aan te vragen en kozen ervoor om in de illegaliteit afval te verzamelen en te verhandelen. De beklagde maakte zich bovendien schuldig aan sluikstorten. Dit asociaal gedrag van de beklagden veroorzaakte grote maatschappelijke kosten, waarmee het hof rekening houdt bij het bepalen van de voor de beklagden gepaste straf.

6.2 De beklagde heeft een zeer ongunstig strafrechtelijk verleden. Het hof van beroep te Gent veroordeelde hem bij arrest van 6 november 2018 tot een gevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete van 100 euro voor diefstal, misbruik van vertrouwen en opzettelijke slagen met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. De correctionele rechtbank te Gent veroordeelde hem bij vonnis van 28 februari 2019 tot een werkstraf van 46 uren voor diefstal. Daarnaast werd hij negentien keer veroordeeld voor misdrijven in het verkeer.

De eerste rechter veroordeelde tot een effectieve gevangenisstraf van tien maanden. Deze straf is, rekening houdend met het ongunstig strafrechtelijk verleden van de beklagde, passend en noodzakelijk als maatschappelijke reactie en om hem de ernst van de door hem gepleegde feiten te doen inzien. Omdat hij handelde met een financieel oogmerk, legde de eerste rechter hem terecht eveneens een effectieve geldboete op van 1.000 euro. Ook deze geldboete staat in verhouding tot de ernst van de door de beklagde gepleegde feiten en houdt rekening met zijn ongunstig strafrechtelijk verleden. Ze is niet disproportioneel, zelfs rekening houdend met zijn beperkte financiële middelen.

Niettegenstaande een werkstraf nuttig kan zijn voor de samenleving, is ook het hof van oordeel dat dit geen passende straf is voor de beklagde. Een werkstraf zou hem er onvoldoende toe aanzetten om de toepasselijke regels voortaan wel na te leven en geen dergelijke misdrijven meer te plegen.

Deze beklagde een mildere straf opleggen, zou aan de straf elk ontradend karakter ontnemen.

Aangezien de door de beklaagde gepleegde feiten dateren van na 31 december 2016, verhoogde de eerste rechter de geldboete terecht met 70 deciem. De door de eerste rechter opgelegde vervangende gevangenisstraf zet hem er voldoende toe aan de geldboete te betalen.

Het hof bevestigt dus de door de eerste rechter aan _____ opgelegde straffen.

6.3 Ook het strafrechtelijk verleden van _____ is ongunstig. De correctionele rechtbank te Gent veroordeelde haar bij vonnis van 23 februari 2017 tot een werkstraf van 80 uren voor onder meer oplichting en diefstal. Diezelfde rechtbank veroordeelde haar bij vonnis van 5 juni 2018 tot een geldboete van 750 euro voor inbreuken op de afvalstoffenwetgeving. Tot slot werd ze bij arrest van het hof van beroep te Gent van 6 november 2018 veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht maanden en een geldboete van 50 euro voor diefstal en misbruik van vertrouwen.

De door de eerste rechter aan _____ opgelegde gevangenisstraf van zeven maanden en geldboete van 500 euro zijn passend naar keuze en omvang. De geldboete zet haar er bijkomend toe aan af te zien van een economische afweging van de pakkans bij eventuele nieuwe inbreuken. Ook wat haar betreft is deze geldboete proportioneel, rekening houdend met haar strafrechtelijk verleden, de ernst van de gepleegde misdrijven en haar financiële situatie.

Haar aandeel in de feiten is beperkter dan dat van _____ zodat de eerste rechter terecht uitstel verleende voor de volledige gevangenisstraf en voor 200 euro van de opgelegde geldboete. De beklaagde voldoet aan de voorwaarden voor een straf met uitstel: ze werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt.

De geldboete voor een nog groter deel met uitstel opleggen, zou haar er onvoldoende toe aanzetten geen gelijkaardige misdrijven meer te plegen.

De eerste rechter besliste juist over de deciem waarmee de geldboete moet worden verhoogd en legde de beklaagde een passende vervangende gevangenisstraf op.

Ook voor deze beklaagde bevestigt het hof de door de eerste rechter opgelegde straffen.

7. Het openbaar ministerie heeft schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de uit het misdrijf van de telastlegging A.1 voortkomende vermogensvoordelen gevorderd, zoals hoger weergegeven.

Omdat het niet aanvaardbaar is dat de beklaagden in het bezit blijven van de opbrengst van de door hen gepleegde misdrijven, beval de eerste rechter terecht de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen van deze misdrijven.

De totale vermogensvoordelen worden door het openbaar ministerie correct begroot op 600 euro, zijnde het bedrag dat de beklaagden hebben ontvangen voor de verkoop van de wrakken aan garage uit (p. 16 strafdossier, OK 1).

In tegenstelling tot wat de beklaagden in het grievenformulier stellen, gaat het dus wel degelijk om opbrengsten van het verhandelen van afval.

Bij het bepalen van de omvang van de te verbeuren vermogensvoordelen moet geen rekening worden gehouden met de door de beklaagden gemaakte kosten en dus ook niet met het bedrag dat ze zelf hebben betaald voor de aankoop van de wrakken.

De verbeurdverklaring van 600 euro, hetzij 300 euro voor elk van beide beklaagden, is geen onredelijk zware straf, ook niet rekening houdend met de beperkte financiële middelen van de beklaagden.

Nu deze vermogensvoordelen niet in het vermogen van de beklaagden identificeerbaar zijn, slaat de verbeurdverklaring op het equivalent bedrag.

8. De eerste rechter besliste juist over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Daarnaast zijn de beklaagden hoofdelijk gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de voor hen bewezen verklaarde telastleggingen, die hen gemeen zijn.

Het hof bevestigt de veroordeling van de beklaagden tot het betalen van de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Nu uit de voor de beklaagden bijgebrachte stukken blijkt dat ze zich op het vlak van hun bestaansmiddelen in een situatie bevinden waarin ze een beroep zouden kunnen doen op juridische tweedelijnsbijstand, zijn ze de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand niet verschuldigd.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof elke beklagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 50,45 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

9. De eerste rechter heeft terecht de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beslissingen, met dien verstande en die enkele wijzigingen dat:

- de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, 50,45 euro bedraagt in plaats van 50 euro;
- de beklaagden _____ en _____ de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand niet verschuldigd zijn;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot op 111,72 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 27,56
	<hr/>
	€ 101,56
+ 10 % :	€ 10,16
	<hr/>
Totaal :	€ 111,72

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **10 december 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

